

Florile pe care le purtăm în mână de Florii sunt florile iubirii sfinte față de Dumnezeu și față de semeni, a spus duminică patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, Daniel, în cuvântul de învățătură rostit la slujba Intrării Domnului în Ierusalim de la Catedrala Patriarhală.

"De ce purtăm în această zi ramuri de copaci, în special ramuri de finic, salcie și flori? Pentru că aceste flori sunt o cinstire a Mântuitorului Iisus Hristos care a intrat în Ierusalim, o aducere aminte de modul cum a fost primit el în Ierusalim de către mulțimi și mai ales de către copii. Dar, în același timp, florile acestea de Florii — de aici vine și numele popular al sărbătorii, Floriile — înseamnă și florile credinței cultivate de noi în timpul postului de 40 de zile. Florile credinței cultivate prin credință, prin spovedanie, prin împărtășire mai deasă cu Sfânta Euharistie, prin faptele bune. Și aceste flori ale credinței sunt lumina rugăciunii, smerenia postirii, bunătatea inimii milostive și darnice, curăția minții dobândită prin pocăință, sfințirea sufletului și a trupului dobândită prin spovedanie și prin împărtășirea mai deasă. Pe scurt, aceste flori pe care le purtăm în mână sunt florile iubirii sfinte față de Dumnezeu și față de semeni", a afirmat patriarhul.

El a îndemnat la prețuirea salciei, "pentru că își apleacă crengile spre pământ, în semn de smerenie în fața lui Dumnezeu Creatorul, în fața lui Iisus".

"Ea este o floare a bucuriei smerite, a bucuriei dobândite prin pocăință, prin nevoință, prin metanii multe, prin postire îndelungată. Și deci, trebuie ca alături de finic să avem în procesiuni și două trei fire de salcie, ca să combinăm amintirea intrării Domnului în Ierusalim, când a fost întâmpinat cu ramuri de finic, cu bucuria postirii și a sfințirii naturii", a adăugat înaltul ierarh ortodox.

Cu prilejul Sărbătorii Floriilor, patriarhul a urat tuturor celor care poartă nume de flori "multă sănătate, mulți ani cu bucurie și ajutor de la Dumnezeu".

Credincioșii ortodocși sărbătoresc duminică Floriile, zi care amintește de intrarea triumfală a lui Iisus în Ierusalim, unde a fost întâmpinat de mulțimi de oameni cu ramuri de finic. Intrând ca Împărat în Ierusalim, Iisus anticipează biruința Sa apropiată asupra morții, ca și biruința întregii omenirii pe care o purta în Sine. AGERPRES